

“தத்வந்த விமோக்ஷ அபவர்க:

நித்யம் சுகம் ஆத்மணோ மஹத்வாது மோக்ஷம்”

நித்ய சுகம்னு வந்துட்டா மோக்ஷம்னு கண்டிப்பாக இருக்கும்.

“தணோ அபிவ்ரூதி தணோ அத்யந்தம் விமுக்தஹா சுகி பவதி”

அபிவ்ரூதி என்றால் ஸ்ப்ரஷ்டமான என்று அர்த்தம். விமுக்தஹாசுகி பவதி என்றால் இதற்கு மலேும் சுகம் கிடயைாது என்பது பொருள். சரியா ஷஸ்டமா தான் இருக்கு. ஸாக்ணம் கவலயைில்லாமல் மாறி மாறி, திரும்பி திரும்பி ஆரம்பிக்கும் போது தளெிவா தரெிஞ்சா தளெிவா இருக்கும். முக்தி என்றால் இவ்வளவு தான், ஆனந்ததோட கௌரவம்.

அறிவதணோ அத்துந்துனா தளெிவா தரெிவதுனு அர்த்தம். முக்தி சூதியா இருக்கு, சரியா சூதியா ஆகிறது. எல்லாம் நல்லதா நடக்கும். அத்திந்தனம் ஸஷ்டாமாயிருக்கு என்றால் ப்ரதிஷ்டயம் கிடயைாது. நித்ய ஸுகம் ஆத்மாவுக்கு இருக்கு சில பறோட நம்பிக்கை சில பறோட அழகதினாலே இருக்கு.

அழகதினாலே நித்ய ஸுகம் ஆத்மாவுக்கு இருக்காது என்று சில பறோட நம்பிக்கை. சிலருக்கு ப்ரத்திஷ்டமான ப்ராமானம் கிடயைாது, அதுரான ப்ராமனம் கிடயைாது சிலர். ஆக ப்ராமனமே கிடயைாது சிலர். நித்ய ஸுகம் ஆத்மாவுக்கு அதி வதேத்தமாக உண்டு சிலர்க்கு.

ப்ரதிஷ்டமானுமான உகமானுமான ஆகமம் கிடயைதது சிலர்க்கு. ஆத்மா அதிவித்தமானும் சிலர்க்கு கிடயைதது. ஆக ப்ராமனம் இருக்கு என்பது விஷ்டமாய், வதேந்தமாய் ப்ராமனம். இது நியாய ப்ராமனம் ஆகாது.

“தர்க்கதிலே ஸந்தனம் பன்னிரிலே வதேமே” என்று வதோந்தி சொல்லிருக்கார். ஆத்மா அகத்திலே நித்ய ஸுகம் ஆகிரது.

பரம வாசகங்கள் இல்லாத ப்ராமனம் ப்ராமனம் வதேத்தியமாகிரது. ஆத்மா அதிவதேத்தியமாகிரது. ஜீவஆத்மாவிலே என்ன இருக்கு பரமாத்மாவிலே அதிவதேத்தமாக ப்ராமனம் இருக்கு. ஆக ப்ராமனம் இல்லாமல் யுத்தி ப்ராமனமாகி சித்தமா ஆகிவிடும். ஓளபாதிகமா என்ன இருக்கு யுத்த தனம் யுஞ்சனம் இருக்கு ஆத்மனி அதிவதேம் ஆகிரது. யுத்த தனம் யுஞ்சானம் நமக்கு எல்லா மததிலும் சிரியராம் தான் இருக்கு. ஒரு ப்ராமன சித்தியும் மாதிரி மற்ற ப்ராமனங்களும் அதி வதேத்மா அடங்கும்.

சுதந்திர ப்ராமன ஸித்தி இருந்தால் பரதந்திர ப்ராமனம் அதுல இருக்குனு பொருள். பரதந்திர ப்ராமனம் இருக்கும்பொழுது ஷ்ருதி இருக்கும். சுதந்திர ப்ராமனம் இல்லனா ஷ்ருதி இருக்காது. சுதந்திர ப்ராமனம் வதே ப்ராமனம் அனுகுலமா இருக்கு.

“நித்திஸ்ய அபிபித்தகேய ஹதேவர்தணம், ஸம்பதேனம்”

நித்திஸ்ய என்றால் உணர்வது, ஹதேவர்தணம் என்றால் நித்தியத்தை காரணங்களால் உணர்வது. அபிபித்தகேய என்றால் நானம் துஷ்ப்ரதியோகி ஆகிரது என்பதாகும்.

புத்தியலோதனம் எப்படி உள்ளது என்றால் ஆத்மாதான் எல்லாமே என்று தளெளிவாக புரிகின்றது.

ப்ரபஞ்சம் இவ்வளவு தான் என்று தளெரிந்தால் நித்திய ஸுகமும் இவ்வளவு தான் என்று புரிந்துக்கொள்ள முடியும்.

நித்யஸுகம் காண முடியவில்லை என்றால் ஸுகத்தலை காண முடியாது.

“நித்தியஸுகாஹி வித்தாஹி நித்தியாவதி நித்திய அனலுத்தியம் அனலுத்திய திரவிமியா பலுதங்களாக அனுத்தினமா அத்தியந்த அனுமானம்”

நித்தியஸுகாஹி வித்தாஹி” என்றால் சதோனாயிருக்க முதலில் ஜடமாக இருக்க கலடாது. நித்தியஸுகம் ஆத்மாவுக்கு சஷ்டமாயிருக்கு ஆனால் எது நித்யம் எது அனலுத்தியம் என்று தளெரியனும். அது தளெரியனும் என்றால் ஆத்ம பலம் வணேட்டும். இந்திரிங்கொ ஜடாகதி என்பது ப்ரதிஷ்டய ப்ராமணம் ஒரு அம்ஷம் மட்டும் தான். அனுமானம் என்பது பாப ஸித்தமாக இருக்கு.

பரமானாவலே நித்தியமா என்ன இருக்கு ஜடமா இருக்கின்ற, சதேன் இருக்கின்ற முடிவு கிடயைாது. நித்தியாத சட் வதேன யுகம் என்பது முடிவு கிடயைாது. சம்சாரிக்கும் முக்திக்கும் பதேம் கிடயைாது. உத்தியமியுசதோ ஸுகத்தலை பலோல நித்தியமா இருக்கு. ஆத்ம மகத்துன் சாதரணமாகி அனுக்ரஹம் பண்ணின்றுப்பலோம். ஸுகமது னித்தியஹதேதுது சம்சாரிக்கும் முக்தி கிடயைாது. அவாகதி என்றால் விஷசேம் தளெரிகிறது.

“ஹடவது நித்யமிதுஹதேது ஸுகமது நித்தியமதுஹதேது ஸன் ப்ரீதியா னந்தாம
உதாகனம் துஷ்டாணம் முக்தகா ஸுகனோ ஸம்வதேனனே”

எது இருக்கின்றது ஆத்மாவுக்கு இருக்கின்றது. முத்தகா, ஸுகமா உணர்த்தினாலே
ஸுகம் பதேனம் இருக்கு, முக்தி இல்லாதவர்க்கு இருக்காது.